

מ"ת 53717/03/17 - אבנר הררי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 53717-03-17 מדינת ישראל נ' בן דוד(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המבקש
אבנר הררי

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

הרקע

בפניי בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), במסגרתה עותר המבקש לשחררו ממעצר עד תום ההליכים לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בפקוח ו/או להורות על המשך מעצרו בתנאי איזוק אלקטרוני ופיקוח אנושי.

כנגד המבקש וכנגד אדם נוסף, נאשם 1 בכתב האישום (להלן: "אבישי") הוגש ביום 24.3.2017 כתב אישום לבית המשפט המחוזי. כתב האישום כולל חמישה אישומים נפרדים, אשר רק שניים מתוכם (השלישי והרביעי) מיוחסים גם למבקש - בצוותא עם אבישי, והשלושה הנותרים מיוחסים לאבישי בלבד. כתב האישום מייחס לעורר את העבירות הבאות: ניסיון רצח בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 305, יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); קשירת קשר לביצוע פשע (רצח, עבירות בנשק ובחומרי נפץ), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין (שתי עבירות); ייצור נשק בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 144(ב2), יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין (שתי עבירות); נשיאת נשק בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא, יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין (שתי עבירות); החזקת נשק בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא, יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין (שתי עבירות); ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 456 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין (שתי עבירות); סחיטה באיומים בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 428 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; ואיום בכתב לרצוח בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 307 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

מהחלק הכללי לכתב האישום עולה כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שררו בין אבישי למבקש יחסי היכרות, במסגרתם נהגו להיפגש בחנות הפירות והירקות שבבעלותו של המבקש. עוד עולה כי עובר ליום 8.12.16, במועד שאינו ידוע למשיבה, קשר אבישי קשר עם המבקש ו/או עם אחרים שזהותם אינה ידועה, לפיו יפעל אבישי יחד עם המבקש

ו/או עם אחרים או מי מהם לייצר, להכין ולהרכיב מטעני חבלה המהווים "נשק", וכן להפעילם נגד קורבנות שונים, על פי הזמנה מוקדמת ובתמורה לתשלום כספי (להלן: "**הקשר הכללי**").

במסגרת הקשר הכללי ולשם קידומו, חקר אבישי ולמד את תחום הכנת חומרי הנפץ וחומרי חבלה. כמו כן, במסגרת הקשר הכללי פעל אבישי במועדים רבים ושונים, לעיתים יחד עם המבקש, לרכישה, הזמנה, הכנה והרכבה של החומרים הדרושים לצורך יצירת מטעני חבלה. בנוסף, על פי מתווה הקשר הכללי, ובהתאם להזמנה מוקדמת מטעם המבקש או אחרים, הכין אבישי והרכיב מטעני חבלה בתוך דירת מסתור.

מכתב האישום עולה כי עניינו של **האישום השלישי** הוא בהנחת מטען חבלה על-ידי אבישי ברכבה של המתלוננת והפעלתו. עוד עולה כי הרקע להנחת המטען הוא סירובה של המתלוננת להשמיע את שיריו של המבקש במסגרת תכנית רדיו יומית בהנחייתה. בנוסף, עולה כי לצורך מימוש המטרה שבבסיס הקשר שלח אבישי, על דעת המבקש ובהנחייתו, מסרון למספר הטלפון של מנהל תחנת הרדיו בה שודרה תכניתה של המתלוננת (להלן: "**תחנת הרדיו**"), ובמסגרתו הופנו איומים כלפי המתלוננת נוכח הטענה כי היא נוהגת בדרך של "איפה ואיפה עם זמרים". בהמשך לכך, נשלח מסרון אף למספר הטלפון הסלולרי של המתלוננת ובמסגרתו הופנו איומים נוספים כלפי המתלוננת ובנה.

כמו כן, עולה מכתב האישום כי עניינו של **האישום הרביעי** הוא בקשר שנקשר במועד לא ידוע ועובר ליום 1.2.17, בין אבישי והמבקש ובינם לבין אחרים שזהותם אינה ידועה, לפיו יפעלו אבישי והמבקש, בצוותא חדא, לגרום למותו של המתלונן על רקע שאינו ידוע למשיבה (להלן באישום זה: "**הקשר**"). במסגרת קשר זה ולצורך מימושו הניח אבישי מטען חבלה מתחת לגחון רכבו של המתלונן. בהמשך לכך, ולפני שהספיק אבישי להפעיל את מטען החבלה הוא נעצר על-ידי כוח משטרה שנכח במקום.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה להורות על מעצרם של אבישי והמבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. אבישי לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ובהמשך אף הסכים למעצרו עד תום ההליכים. המבקש חלק על קיומן של ראיות לכאורה, ובהתאם לכך בחן בית המשפט המחוזי (כב' השופט טופף) את קיומן של ראיות כאמור.

ביום 12.3.18 נתן כב' השופט טופף את החלטתו בעניינו של המבקש וקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו באישומים השלישי והרביעי. כמו כן, נקבע כי קיימת עילת מעצר סטטוטורית, וכן כי נסיבות האישומים, העבירות המיוחסות למבקש ועברו הפלילי המכביד מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. נוכח האמור ובהיעדר חלופה מוצעת הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בית המשפט קבע כי התשתית הראייתית המבססת לכאורה את האישומים השלישי והרביעי נסמכת על ראיות נסיבתיות. עם זאת, נקבע כי יש בהצטברות הראיות יחדיו כדי לקשור את המבקש לאירועים המתוארים באישומים ברמה המספקת לשלב דיוני זה. את קביעתו זו סמך בית המשפט בעיקרו של דבר על הראיות הבאות:

בנוגע לאישום השלישי, קבע בית המשפט כי למבקש היה מניע בהנחת המטען לנוכח הימנעות המתלוננת מהשמעת שיריו ברדיו. עוד נקבע כי בראיון שנערך עם המבקש בכלי התקשורת שלושה ימים לאחר האירוע (להלן: "**הראיון**"), קשר המבקש בין ניסיון הפגיעה במתלוננת לבין האפליה מצדה בהשמעת שירים של זמרים. בית המשפט הוסיף וקבע כי דבריו של המבקש בראיון תאמו לכאורה להודעות האיום שנשלחו למתלוננת ולמנהל תחנת הרדיו בסמוך לאחר שהופעל המטען ברכבה של המתלוננת - הודעות שנשלחו ממכשיר טלפון שנתפס בדירה של אבישי (להלן: "**המסרונים המאיימים**"). עוד נקבע כי המבקש אישר שקיים מספר שיחות עם המתלוננת במסגרתן ביקש ממנה להשמיע את שיריו והיא הבטיחה לעשות כן. כן נקבע כי המבקש ניסה לקדם את שיריו בתחנה אף על ידי פנייה למנהל תחנת הרדיו ולשדרן נוסף בתחנה. כמו כן, בית המשפט ייחס חשיבות לכך שמכשירי הטלפון של המבקש ושל אבישי היו בהפסקה סלולרית במהלך הנחת מטען החבלה המתואר באישום השלישי. כך גם ייחס בית המשפט חשיבות לכך שעם החזרה לפעילות סלולרית ביצע אבישי ארבעה ניסיונות תקשורת תכופים אל המבקש. זאת ועוד, מספר דקות לאחר מכן, עם שובו של מכשיר הטלפון הסלולרי של המבקש לפעילות סלולרית, השיחה הראשונה שבוצעה ממנו הייתה אל אבישי והיא ארכה 16 שניות בלבד. עוד נקבע, כי מספר שעות לאחר מכן אוכנו אבישי והמבקש יחד בביתו של המבקש. בנוסף, נקבע כי במכשיר הטלפון הסלולרי של אבישי נמצא מסרון שנשלח לקרוב משפחתו, כשעה לפני שנשלחו המסרונים המאיימים, בו נשאל קרוב המשפחה האם ניתן לזהות את המכשיר ממנו נשלח מסרון או רק את כרטיס הנמצא בו.

בנוגע לאישום הרביעי, תמך בית המשפט את מסקנתו בכך שהראיות מלמדות כי במהלך שבועיים ימים עובר למועד האירוע המתואר באישום זה, קיימו המבקש ואבישי מספר פגישות בחנות של המבקש במהלכן הבטיח המבקש להעביר כספים לאבישי. בית המשפט קבע בהקשר זה כי אבישי לא היה עובד של המבקש והכספים לא שולמו כשכר עבודה. עוד קבע בית המשפט כי מהראיות עולה שבסמוך לאחר הפגישות עם המבקש נצפה אבישי עורך סריקות בסמוך לביתו של המתלון ובסמוך לאצטדיון כדורגל בו הוא שהה. בנוסף, קבע בית המשפט כי הפרשנות הסבירה וההגיונית הנשקפת מהראיות היא כי למבקש ולאבישי הייתה מילת קוד - "תות", וכי לאחר שהמבקש השתמש במילת הקוד נצפה אבישי מבצע סריקות בסמוך למקום מגוריו של המתלון או בסמוך לאצטדיון. בית המשפט עמד על כך שמשמעות מילת הקוד נלמדת מתוך הפעילות של אבישי בסמוך לאותן שיחות בהן מילה זו נאמרה, הטומנת בחובה קידום של הקשר הפלילי. עוד נקבע כי המבקש לא נתן הסברים לממצאים המפלילים לכאורה ובמיוחד לשיחות ולפגישות אותן קיים עם אבישי ויש לכך משמעות ראייתית כנגד המבקש. לבסוף, הודגש כי אמנם התשתית הראייתית הלכאורית אינה מורכבת מראיות ישירות המצביעות על המעורבות של המבקש בכל אחד מאירועי הנחת מטעני החבלה, אולם המכלול הראייתי - הנסיבתי, מלמד לכאורה על המעורבות הישירה של המבקש כמבצע בצוותא.

משכך, כאמור לעיל, קבע בית המשפט כי נוכח קיומן של ראיות לכאורה, ונוכח קיומה של עילת מעצר סטטוטורית בשל מסוכנות, ובהעדר חלופה מוצעת, ייעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

על החלטת בית המשפט המחוזי הוגש ערר לבית המשפט העליון (כב' השופטת וילנר), אשר נדחה.

אשר לאישום השלישי, סמך בית המשפט העליון ידיו על החלטת בית המשפט המחוזי, בין היתר, על סמך הראיות הלכאוריות כדלקמן:

- ההנחה בדבר קיומו של מניע לפגיעה במתלוננת;

- נמצא קשר לכאורי בין המבקש למשלוח המסרונים המאיימים;

- קיומה של הפסקה סלולרית במכשירי הטלפון הניידים של המבקש ושל אבישי בעת הנחת המטען המתואר באישום זה;

- עיתי החזרה לפעילות סלולרית של השניים וניסיונות תקשורת ביניהם בסמוך לכך, ואיכון המכשירים בביתו של המבקש לאחר מכן.

אשר לאישום הרביעי, קבע בית המשפט העליון כי צדק בית המשפט המחוזי בקביעתו לפיה קיימות ראיות לכאורה המבססות את המיוחס למבקש באישום זה.

בית המשפט העליון קבע כי מחומר הראיות עולה לכאורה כי בניגוד לגרסת המבקש, אבישי לא עבד בחנות של המבקש בתקופה הנדונה, ואף לא ביצע שליחויות מטעמו. קביעה זו מבוססת על כך שבדו"חות העיקוב לא תועד אבישי מבצע כל עבודה הקשורה לחנות; על שיחה שקיים אבישי עם אדם בשם יגאל ביום 16.2.17 במסגרתה נאמר לו באופן סרקסטי "מה אתה נהיית ירקן נהיית"; על כך שבהודעה לבית המשפט מטעם רואה החשבון של המבקש שמו של אבישי אינו מופיע ברשימת עובדי החנות, ועל דבריו של רואה החשבון כי לא היה עובד בשם אבישי בחנות; על הודעות עובדי החנות וחקירותיהם, כאשר במסגרתם נמסר, בין היתר, על-ידי העובד עוזי בוכריס כי הוא קיבל הנחיה מהמבקש כי "אם מישהו שואל אבישי עובד פה בחנות".

לשיטת בית המשפט העליון, קביעה לכאורית זו של בית המשפט המחוזי כי אבישי לא עבד בחנות של המבקש, מטילה צל כבד על תוכן השיחות שהתקיימו בין המבקש ואבישי, כדלקמן: משיחה 408 (171) שהתקיימה ביום 6.2.17 בשעה 22:56 בין המבקש לאבישי, עולה כי אבישי היה "בעבודה", אך העובד של המבקש "דפק ברז". עוד אמר אבישי כי "היה הרבה עבודה וחייתי שיבואו עוד לקוחות הביתה... לעסק, אתה מבין?" לכך יש להוסיף כי ממספר שיחות שהתקיימו בין המבקש לאבישי עולה כי המבקש התחייב להעביר לאבישי משכורת או כסף בעבור חלוקת תותים או כסף בכלל (ראו: שיחה 143 (373) מיום 6.2.17 בשעה 9:58; שיחה 167 (393) מיום 6.2.17 בשעה 15:03; שיחה 195 (1043) מיום 8.2.17 בשעה 10:34; שיחה 501 (1617) מיום 14.2.17 בשעה 20:45). נקבע כי לאור קביעת בית המשפט המחוזי כי אבישי לא עבד בחנות של המבקש, מעוררות שיחות אלה חשד ממשי כי תוכן שונה מהנחזה להיות.

עוד נקבע כי לשיחות אלה מצטרפות האזנות הסתר נוספות שבוצעו לאבישי ולמבקש בשילוב דו"חות העיקוב אחר אבישי. בשיחותיהם השתמשו השניים במילת הקוד "תות" (על הטיית השונות) על מנת לתאר פעילות פלילית. בית המשפט העליון סקר מספר שיחות עיקריות שהתנהלו בין המבקש לאבישי, המצביעות לכאורה על מעורבותו של המבקש במעשים המיוחסים לו באישום זה, לרבות שיחה 408 (171), שיחה 679 ושיחה 1827 (642).

לכל האמור צירף בית המשפט העליון את שתיקתו של המבקש בחקירתו והיעדר הסבר מצדו לממצאים המפלילים.

במכלול הנסיבות, הגיע בית המשפט העליון למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המבקש ודי בכך כדי להצדיק את מסקנתו של בית המשפט המחוזי כי יש להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. עוד נקבע כי בצדק נקבע על ידי בית המשפט המחוזי כי קיימת עילת מעצר וכי בהיעדר חלופה מתאימה יש להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים כנגדו.

טענות המבקש

המבקש הגיש בקשה לעיון חוזר הנסמכת על שני אדנים עיקריים, האחד כרסום ממשי בראיות המשיבה והשני עניינו הצעת חלופת מעצר הולמת לשיטתו.

אשר לכרסום בראיות המשיבה, בכל הנוגע לאישום הרביעי ביקש המבקש להראות כי המילה "תות" כפי שעולה בשיחות שניהל עם אבישי אינה מילת קוד במסגרת פעילות עבריינית כי אם נעשה שימוש במילה במשמעותה התמימה והמקורית - קרי פרי אשר נהג המבקש לקנות מספקים ולשווק, בין היתר באמצעות אבישי, ללקוחותיו השונים במסגרת עבודתו כבעלים של חנות לממכר פירות וירקות.

לתמיכה בטענתו זו צירף המבקש אסופת תעודות משלוח מאת י.ש. שיווק ירוק בע"מ המלמדות כי בין שאר הסחורה אותה קיבל המבקש לחנות הפירות והירקות היו גם משלוחים של תות שדה.

בנוסף, הגיש המבקש תצהיר מאת מר פנחס מוהבן, במסגרתו פירט כי הינו בעל מטע תותים ביישוב קדימה מזה כ-30 שנים, וכי מכר למבקש תות שדה לאורך תקופה של כ-3 חודשים בתחילת שנת 2017.

כמו כן, הוגש מזכר מאת פקד שלמה גיא, מיום 28.2.17, ממנו עולה כי התקשר אליו המתלונן קובי מוסא ומסר לו כי לפני כחודש שכן ממולו בשם בן חמו קיבל משלוח ירקות מהמבקש בעצמו, תוך שציין כי לשכן יש מצלמות אבטחה.

עוד הגיש תצהיר מאת הגב' מיה בן חמו, המתגוררת ברח' הזמר העברי 69 הרצליה, אשר מסרה כי בין השנים 2014-2017 הייתה מקבלת משלוחים של פירות וירקות מחנותו של המבקש על בסיס שבועי, לרבות תות שדה. בתצהירה פירטה כי לרוב המשלוח היה מגיע אליה פיזית וכי היו מגיעים אליה שליחים שונים מהחנות, אותם היא לא מכירה.

כן צירף אסופת שיחות שנקלטו מעמדת האזנות סתר המצויות בחומר החקירה, המעידות, לשיטתו, כי המבקש שוחח עם אבישי אודות תות-שדה במשמעותו המילולית - "פרי", וכי אבישי אכן עסק בהעברת משלוחי פירות וירקות ללקוחות החנות לרבות ברחוב בו התגורר המתלונן. בנוסף צירף שיחות המלמדות כי המבקש נהג להזמין תותים מהספק פנחס מוהבן.

ב"כ המבקש שב וטען כי אבישי עבד בחנותו של המבקש, והדבר עולה בבירור מחומרי החקירה. אלא שלשיטת ההגנה מחדלי חקירה שונים וקונספציה שגויה של היחידה החוקרת הובילו למסקנה המוטעית לפיה המבקש ואבישי עסקו בפעילות פלילית חרף העובדה כי הקשר ביניהם התמצה ביחסי עבודה.

ב"כ המבקש הפנה לעדותו של עוזיאל בוכריס, כפי שנשמעה, לדבריו, בבית המשפט בתיק העיקרי, במסגרתה אישר עוזיאל שאבישי עבד בחנות, בין היתר בתור קופאי וכן עשה משלוחים. עוד הפנה לעובדה כי כבר בעת עיכובו של עוזיאל מסר האחרון לשוטר כי אבישי עוזר למבקש במשלוחים (מזכר מאת עידן חי מיום 17.2.17).

ב"כ המבקש טען כי קיים מזכר נוסף מאת רס"ר עידו אבניאלי מיום 17.2.17, המתעד את החיפוש שנעשה בחנותו של המבקש, גם אז מסר עוזיאל כי "הרכב הזה שייך לחנות הירקות, אני עושה בו משלוחים. גם אבישי וגם אבנר משתמשים

ברכב הזה".

ב"כ המבקש טען כי לא בוצעו פעולות חקירה בסיסיות אשר היה בהן כדי לסייע למבקש ולבסס את גרסתו לפיה בינו לבין אבישי היו יחסי עבודה, הא ותו לא. כך למשל טען כי מתעודות המשלוח שצירף עולה כי הסחורה נשלחה לחנותו של המבקש ממחסן של י.ש. שיווק ירוק בע"מ הנמצא באיזור ירקונים. אלא שלשיטת ההגנה, היחידה החוקרת לא טרחה לבדוק כי אכן מדובר במחסן ירקות, אשר בין היתר המבקש מזמין ממנו, ותחת זאת נאמר כי נצפו שני עבריינים מגיעים למחסן, והכל מתוך מטרה להכפיש את שמו של המבקש ולהכתירו כעבריין על לא עוול בכפו.

כך למשל טען כי בדו"חות העיקוב אין כל אינדיקציה אודות משלוחי פירות וירקות שהועברו למיה בן חמו, שכנתו של המתלונן קובי מוסא, אשר העידה כי בתקופה הרלוונטית קיבלה משלוחים של פירות וירקות מאת המבקש. לדבריו, דו"חות העיקוב חסרים פרטים מהותיים אודות הרחוב ואודות בתים ואנשים שונים ברחוב, שכן לא ייתכן כי עוקב יתצפת רק על בית אחד ברחוב. בנסיבות הללו טוען ב"כ המבקש כי משעה שלא נעשו פעולות חקירה בסיסיות בדמות חקירת משפחת בן חמו ותפיסת המצלמה החולשת על כל הרחוב אשר בעזרתה ניתן היה לעמוד על תנועותיהם של המבקש ו/או של אבישי, נפגעה באופן ממשי הגנתו של המבקש.

אשר לאישום השלישי, הפנה ב"כ המבקש לחומרים מתוך תיק החקירה. בהקשר זה טען כי כתבת חדשות "אנסה" את המתלוננת נשוא אישום זה לומר שהמבקש פגע בה, למרות שלדבריה הוא לא עשה לה דבר. לדבריו, נוכח דברים אלו הגיש המבקש תלונה למשטרה אשר נסגרה, מבלי שנחקרה עד תום.

מכל האמור, סבור ב"כ המבקש כי חל כרסום של ממש בתשתית הראייתית המצויה בידי המשיבה, המצדיק שחרורו של המבקש בעת הזו.

אשר לחלופת המעצר, ביקש ב"כ המבקש לסמוך ידיו, בין היתר, על הסיפא של החלטת השופט טופף עת קבע כי "בהיעדר חלופה מוצעת אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים". לדבריו, הן בית משפט זה והן בית המשפט העליון הותירו פתח ואפשרו להגנה להגיע עם חלופת מעצר ראויה. לדברי הסנגור, כיום יש בידי ההגנה להציע חלופת מעצר טובה בפיקוח אנשים נורמטיביים נעדרי עבר פלילי.

ב"כ המבקש התייחס עוד לחלופת הזמן וטען כי בשים לב לעובדה כי מאז הגשת כתב האישום ועד היום חלפו כ-20 חודשים במהלכם העידו כ-50 עדים בלבד מתוך רשימה של כ-200 עדי תביעה אשר צפויים להעיד, הרי שלא יכול להיות חולק כי מדובר בתיק מורכב ורחב היקף אשר צפוי להימשך עוד מספר שנים. בנסיבות הללו, טען ב"כ המבקש כי נקודת האיזון נוטה בעת הזו לעבר שחרורו של המבקש לחלופת מעצר.

תגובת המשיבה

ב"כ המשיבה, במענה, טען כי לא הוצגה בפני בית המשפט כל ראיה חדשה שלא הייתה בפני בית המשפט המחוזי ובית

המשפט העליון עובר למתן ההחלטות בעניינו של המבקש. בהקשר זה ציין כי כל חומר הראיות בעניינו של המבקש נבחן על ידי שתי ערכאות, והעניין הוכרע בבית המשפט המחוזי ואושר בבית המשפט העליון, ומשכך אין כל סיבה לפתוח שוב את הדיון בשאלת הראיות. לדבריו, הלכה למעשה מנסה ההגנה בטיעוניה כפי שנשמעו בפני לערער על החלטת בית המשפט העליון.

אשר לכרסום הראייתי לו טוען המבקש, טען ב"כ המשיבה כי אין כל מחלוקת כי המבקש עסק במכירה של פירות וירקות וכן כי החזיק בבעלותו חנות לממכר פירות וירקות, והדבר עולה בבירור אף מעובדות כתב האישום. אלא שלשיטת המשיבה, אף אם המבקש נשמע משוחח בטלפון בנוגע לפירות וירקות, לרבות תותים במשמעותם המילולית, במסגרת עבודתו, אין הדבר שומט את הקרקע תחת התזה של המשיבה, לפיה המבקש קיים קשר פלילי עם אבישי בשפת קוד, ובין היתר השתמש במילת הקוד "תות" על הטיותיה השונות במסגרת שיחות ביניהם שנסבו סביב פעילות עבריינית.

ב"כ המשיבה טען כי תזה זו נתקבלה בשתי ערכאות והוכחה באמצעות מספר רב של אינדיקציות אשר שמטו את הקרקע תחת טענת המבקש, לפיה היה מדובר בשיחות תמימות על פירות, הא ותו לא. בהקשר זה הפנה להחלטת כב' השופט וילנר, אשר המחשה באמצעות מספר דוגמאות כיצד משוחח המבקש עם אבישי בשפת קוד בזמן שהאחרון מתצפת על ביתו של המתלונן קובי מוסא. ב"כ המשיבה הוסיף וטען כי לכך יש להוסיף את העובדה כי אבישי מעולם לא עבד בחנות של המבקש, כמו גם מעולם לא נצפה עם משלוח של פירות וירקות או ארגז במועדים בהם נצפה מתצפת. לדבריו, בניגוד לאבישי, אף לא אחד מבין יתר העובדים והספקים של המבקש, לא נתפס מניח מטען חבלה מתחת לרכב לאחר שעקב אחריו באופן ממושך בזמן שמדווח למבקש אודות "תותים". משכך, טען ב"כ המשיבה כי אין כל ראיה חדשה ו/או שינוי נסיבות לטובתו של המבקש.

ב"כ המשיבה טען כי את שינוי הנסיבות היחידי המתקיים במקרה דנן יש לזקוף לחובתו של המבקש, שעה שאך לפני חודש הורשע בעבירות של הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט אותן ביצע מתוך תא המעצר במסגרת מעצרו בתיק דנן, בגין נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המשיבה הפנה לעברו הפלילי המכביד של המבקש המצטבר לכדי 40 שנות מאסר וכן הפנה לממצאי תסקיר המעצר נשוא תיק זה, אשר לטענתו מדברים בעד עצמם.

אשר לאפשרות שחרורו של המבקש בחלופה, טען ב"כ המשיבה כי אך לפני כחודש דן בית המשפט העליון בהארכת מעצר רביעית של המבקש מעבר ל-9 חודשים, במסגרתה הוארך מעצרו של המבקש ב-90 ימים נוספים תוך שבית המשפט העליון התייחס בהחלטתו במפורש לשאלת המסוכנות ולאפשרות שחרור לחלופת מעצר, ושלל אפשרות זו.

מכל האמור, טען ב"כ המשיבה כי הגשת הבקשה לעיון חוזר בעת הנוכחית אין בה דבר וחצי דבר ודינה להידחות.

דין והכרעה

סעיף 52 לחוק המעצרים מונה שלוש עילות, שבהתקיימן רשאי בית המשפט לעיין מחדש בהחלטתו הנוגעות למעצרו של נאשם, או לשחררו בתנאים מגבילים, והן: גילויין של עובדות חדשות; שינוי נסיבות; או חלוף זמן ניכר ממתן ההחלטה

עמוד 7

בנושא המעצר או השחרור לחלופה, ועד למועד הגשת הבקשה (לענין זה ר' בש"פ 103/18 ואזנה נ' מד"י; בש"פ 1243/16 בויארת נ' מד"י; בש"פ 5090/15 חטיב נ' מד"י; בש"פ 6526/14 לוזון נ' מד"י; בש"פ 3937/13 בן שמעון נ' מד"י).

כאמור טענתו המרכזית של המבקש הינה כי חל כרסום של ממש בראיות התביעה המצדיק בעת הזאת שחרורו לחלופת מעצר.

בכל הנוגע לטענה בדבר כרסום בראיות, ההלכה הנוהגת כפי שבאה לידי ביטוי בדברי בית המשפט העליון בבש"פ 3716/15 רמזי זיתון נ' מדינת ישראל (3.6.15) הינה כי:

"הצלחתה של טענה זו כרוכה ביכולתו של הטוען אותה להוכיח כי חל שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, כי חל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו".

דברים דומים נאמרו על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 8093/09 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 22.10.09):

"כידוע, כדי להצליח בטענה של כרסום בחומר הראיות במסגרת בקשה לעיון חוזר יש להצביע על "שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו" [ראו למשל: החלטתו של השופט א' רובינשטיין בבש"פ 6740/06 פרץ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 3.9.2006)]... הלכה היא כי בשלב המעצר די בקיומן של ראיות לכאורה. בשלב זה של ההליך הפלילי, בית המשפט אינו נזקק למהימנות הראיות ומשקלן, אלא די לו שהראיות מעידות לכאורה על ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם, אלא אם כן מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין [ראו למשל: החלטתו של השופט ע' פוגלמן בבש"פ 8476/07 דואדה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.10.2007)]; החלטתה של השופטת א' חיות בבש"פ 7908/08 אבו סאלח נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.9.2008); בבש"פ 4306/09 אבו וסל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 4.6.2009)]."

כך גם דברי כב' השופטת (בדימוס) שטרסברג כהן בבש"פ 4794/95 יואב שאבי ואח' נ' מדינת ישראל (6.8.95):

"על מנת שתקום עילה לשחרור ממעצר במהלך משפט לאחר שנמצא בשלב קודם שקיימות הוכחות לכאורה להרשעת הנאשם, יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה. צריך להיות בשנוי שחל, כדי להפוך את הקערה על פיה, עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו. מהפך זה צריך להסתבר מניה וביה מתוך העדויות.... כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להפוך את גירסת התביעה או כדי לכרסם בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאשמים ממעצר (ראה בבש"פ 3716/91 מדינת ישראל נ' ...)

דוד לויאן, תקדין עליון כרך 3(91) תשנ"א-תשנ"ב 1991 עמ' 96 בעמ' 97; בש"פ 2884/95 מרים יוסמן נ' מדינת ישראל (טרם פורסם); בש"פ 3940/93 אליהו אזולאי ואח' נ' מדינת ישראל, תקדין עליון כרך 3(93) תשנ"ג-תשנ"ד 488 (1993).

ככלל, על המבקש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה ועל כרסום מהותי ומשמעותי באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו.

בנוסף, יש לזכור כי ככל שייקבע כי אכן חל כרסום בראיות, הרי שלא כל כרסום בראיות מאיין מסוכנות ומצדיק שחרור לחלופת מעצר (ר' בש"פ 3087/16 **משה בן משה נ' מד"י** (2.6.16)).

משהגענו כדי יישום אמות המידה הנזכרות על המקרה שבפניי נחה דעתי כי דינה של הבקשה לעיון חוזר, מהטעם של כרסום ראייתי, להידחות.

סבורני כי לא עלה בידי המבקש להוכיח כי מתקיים בענייננו כרסום בראיות ובוודאי לא כזה המטה את הכף לזכותו באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו.

ראשית, אציין כי נתתי דעתי לתזה של ההגנה בדבר השימוש התמים במילה "תותים", כמתבקש ובהתאם לעיסוקו של המבקש כבעלים של חנות לממכר פירות וירקות. לתמיכה בתזה זו הציגה ההגנה מקבץ של שיחות בין המבקש לאבישי המעידות לשיטתה על שיח תמים אודות תותים. בהקשר זה יאמר, בראש ובראשונה, כי גם אם נקלטו שיחות בין המבקש לאבישי שיש בהן שימוש במילה "תותים", במשמעותה המילולית הפשוטה בסיטואציה כזו או אחרת, הרי שאין הדבר שולל את האפשרות שבהזדמנויות אחרות עשו אבישי והמבקש שימוש במילה "תותים" כשם קוד לשם הוצאה לפועל של התוכנית העבריינית, והדברים נקבעו במפורש בהחלטות בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון.

בהקשר זה אציין כי בית המשפט העליון הפנה למספר שיחות מרכזיות מהן עולה כי השיחות שנקלטו בין המבקש לאבישי לא היו תמימות כלל ועיקר, וזאת חרף העובדה שנעשה במהלכן שימוש במילים "תותים" ו"משלוח".

כך למשל הפנה בית המשפט העליון לשיחה 408 (171) מיום 6.2.17 בשעה 22:56, ממנה עולה כי אבישי מוסר למבקש כי היה "בעבודה היום" וכי העובד של המבקש בא לעבודה "בלי האוטו". כמו כן הוסיף כי "היה הרבה עבודה וחייתי שיבואו עוד לקוחות הביתה... לעסק, אתה מבין?". בתגובה לכך השיב המבקש לאבישי כי "מחר תלך להביא תותים בבוקר מוקדם?" ואבישי השיב בחיוב. אלא שמדו"חות העיקוב ומפלטי האיכונים של הטלפון הסלולרי של אבישי עולה כי "מקום העבודה" בו שהה הוא למעשה תצפיות אחר המתלונן קובי מוסא באזור החניון של אצטדיון הכדורגל. עוד עולה מדו"חות העיקוב כי למחרת בשעות הבוקר נצפה אבישי מתצפת ומסתובב רגלית סמוך לביתו של המתלונן, מה שחזק לשיטת בית המשפט העליון את הטענה כי "תות" היא מילת קוד לביצוע מעשים פליליים הקשורים להנחת המטען. בית המשפט העליון אף ציין כי קיימות אינדיקציות נוספות לכך שהמילה "תות" (על הטיותיה) שימשה כמילת קוד אך הסתפק בדוגמה זו.

בנוסף הפנה בית המשפט העליון לשיחה 679 מיום 16.2.17 בשעה 17:48 במהלכה נשמע אבישי מתקשר למבקש ומודיע לו כי היה ארבע פעמים אצל "הבחורה הזאת", אך לא הצליח לשים לה את "המשלוח". משכך, הפציר המבקש

באבישי "תחזור לשם עוד פעם". אלא שגם במקרה זה דו"חות העיקוב מעלים כי אבישי נצפה בשעה 14:27 מתצפת אל עבר ביתו של המתלונן קובי מוסא וכן נצפה בין השעות 15:26-15:42 מבצע סיבובים ברכב סביב ביתו של מוסא, כך גם בשעות 15:58-16:50, בשעות 17:24-17:27 ובשעות 17:35-18:00. המסקנה אליה הגיע בית המשפט העליון היא כי אותם ביקורים של אבישי אצל "הבחורה" היו למעשה ביקוריו אצל מוסא. יתרה מכך, במהלך השיחה כאמור הפציר המבקש באבישי לשוב ולנסות למסור את "המשלוח". ואכן אבישי נצפה כחצי שעה לאחר מכן סמוך לאצטדיון הכדורגל ברמת השרון שם שיחק מוסא, מנסה בחמישית למסור את "המשלוח". מכאן עלתה המסקנה כי כאשר אבישי מדווח כי הוא ניסה "למסור את המשלוח" הוא מתכוון ככל הנראה למטען החבלה, אשר אכן "נמסר" למחרת.

צא ולמד כי קיימות שיחות מפלילות בין המבקש לאבישי במהלכן נעשה שימוש במילה "תותים" ו"משלוח" אולם המסקנה העולה מהן, כפי שנקבע מפורשות על ידי שתי ערכאות, הינה חד משמעית והיא ביצוע מעשים פלייט להנחת מטען חבלה.

אכן, יכול ולצד השיחות הפלילות בין המבקש לאבישי קיימות גם שיחות תמימות שעניינן תותים ומשלוחים של פירות וירקות לחנותו ומחנותו של המבקש במסגרת עבודתו. אך אלה בהחלט יכולות לדור בכפיפה אחת עם השיחות "הפלילות" ולא ניתן לומר כי משנקלטו שיחות בעלות אופי תמים, שעניינן תותים, בין המבקש למאן דהוא אחר, הרי שכל השיחות בין המבקש לאבישי הנסובות אודות תותים, היו גם הן תמימות ונסובו סביב ענייני עבודה במשלוחים של פירות וירקות, ולמען הדיוק משלוחים של תותים.

בעניין זה מצאתי להביע תמיהה האם עבודתו של אבישי כשליח למסירת משלוחים מחנותו של המבקש, יוחדה למסירת תותים בלבד???? שכן באופן תמוה באף אחת מהשיחות לא נקלטו השניים כשהם משוחחים אודות ירק/פרי אחר, אף על פי שהמבקש עסק במכירת כל שפע הפירות והירקות שארץ ישראל התברכה בהם, ודומני שהדברים מדברים גם הם בעד עצמם בהקשר זה.

אשוב ואדגיש כי המאשימה לא חלקה על היותו של המבקש בעלים של חנות לממכר פירות וירקות והדבר אף בא לידי ביטוי מפורשות בכתב האישום. אלא שלשיטת המאשימה, אשר נתקבלה על ידי בית המשפט המחוזי ואושרה על ידי בית המשפט העליון, המבקש ואבישי השתמשו בשפת קוד במסגרתה נעשה שימוש במילה "תותים" בהקשר של פעילות פלילית, וזאת לצד עיסוקו של המבקש כבעלים של חנות לממכר פירות וירקות.

הראיות אותן ביקש המבקש להציג, בדמות תעודות משלוח של תותים; תצהיר לפיו נהג המבקש לספק משלוחים של פירות וירקות לשכנתו של המתלונן קובי מוסא; ותצהיר של בעל מטע תותים אשר סיפק סחורה למבקש, אכן מלמדות כי המבקש היה בעל עסק לגיטימי לממכר פירות וירקות, לרבות תותים. אלא שכאמור אין חולק כי המבקש אכן עסק בממכר פירות וירקות על כל המשתמע מכך, לרבות התנהלות מול ספקים ואספקת משלוחים ללקוחותיו השונים. יחד עם זאת, אין בראיות הללו כלל ועיקר כדי לכרסם מהתשתית הראייתית הלכאורית כנגד המבקש, שעה שנקבע הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון כי ההתקשרות בין המבקש לאבישי, ובכלל זה השיחות אודות "תותים" ו"משלוח" נערכו במסגרת הפעילות העבריינית ולשם הגשמתה.

אשר לטענת המבקש כי אבישי עבד אצלו בחנות, הרי שגם בעניין זה אין לי אלא לשוב ולהפנות לקביעותיו החד משמעיות של בית המשפט העליון, לפיהן אבישי לא עבד בחנות של המבקש בתקופה הנידונה, ואף לא ביצע שליחויות

מטעמו.

קביעות אלו מבוססות על כך שבדו"חות העיקוב לא תועד אבישי מבצע כל עבודה הקשורה לחנות. בכל העיקובים שנעשו אחר אבישי הוא מעולם לא נראה עם משלוחים של פירות וירקות. יתרה מזאת, גם כאשר שוחח המבקש עם אבישי והפציר בו למסור את "המשלוח" נצפה אבישי בקרבת מקומות בהם לא סביר היה שימסור משלוח תותים, כגון אצטדיון הכדורגל ברמת השרון.

בנוסף, קיימת שיחה 679, במהלכה מודיע אבישי כי היה ארבע פעמים אצל ה"בחורה" הזאת אך לא הצליח לשים לה את ה"משלוח" תוך שהמבקש מפציר בו לחזור בפעם החמישית. כשלעצמי, סבורני כי אין זה סביר שאדם המתיימר לעבוד בתור שליח בחנות ירקות יעשה מאמצים כבירים למסור משלוח ירקות ל"לקוחה" בודדת חמש פעמים ביום אחד, תוך שהוא "ממתין" לה משך מספר שעות, וכל זאת שעה שבמסגרת עבודתו מן הסתם ממתינים לו משלוחים נוספים.

בנוסף, בהודעתו של רו"ח משה טאירי, אשר שימש כרואה החשבון של החנות שבבעלות המבקש, מסר הוא את שמות העובדים בחנותו של המבקש כאשר שמו של אבישי לא עלה ברשימת העובדים. משנשאל רואה החשבון האם קיים עובד בשם אבישי בחנותו של המבקש, השיב שלא זכור לו עובד בשם שכזה ולאחר שבדק עם מזכירתו מסר לחוקר כי לא היה עובד בשם כזה.

עובדה נוספת שיש בה כדי לשמוט את הקרקע תחת טענת המבקש כי אבישי עבד בחנות מצויה בהודעתו של עובד החנות עוזיאל בוכריס, אשר מסר כי קיבל הנחייה מהמבקש "אם מישהו שואל אבישי עובד פה בחנות". אמנם ב"כ המבקש הציג שני מזכרים מאת השוטרים אשר עיכבו את עוזיאל בחנות, מהם עולה כי עוזיאל מסר במעמד זה כי אבישי עוזר לאבנר עם המשלוחים בחנות, והוסיף כי על גרסתו זו חזר עוזיאל במהלך עדותו בבית המשפט. יחד עם זאת, חומר החקירה מעלה כי כאשר נחקר עוזיאל במשטרה סיפר אודות ההנחיה שקיבל מהמבקש בעניין זה.

מכל מקום ההכרעה בין גרסאותיו השונות של עוזיאל בעניין זה היא עניין שנתון להכרעת המותב שדן בתיק העיקרי, ואין מקומה להכרעה בשלב זה.

על פניו דומה כי דווקא הגרסה לפיה עוזיאל קיבל הוראה מהמבקש למסור כי אבישי עובד אצלו, היא זו שמתיישבת ומשתלבת עם כל שאר הראיות שנאספו, אשר מלמדות כי אבישי לא עבד אצל המבקש כשליח למסירת משלוחי פירות וירקות ולשם דיוק "שליח לענייני תותים", כמפורט לעיל.

בהקשר זה יצוין עוד כי חרף טענתו העקבית והנחרצת של המבקש כי אבישי עבד אצלו בחלוקת תותים, לא הציג הוא, עד עצם היום הזה, ולו ראיה פוזיטיבית אחת כי כך היו פני הדברים. משום מה ספק התותים, שתצחירו נערך לבקשת ההגנה, לא ציין כי התנהל מול אבישי בנושא של אספקת תותים בכל הקשר שהוא, ומשום מה לא הובא תצהיר מטעם מי מהקונים הרבים בחנותו של המבקש, לפיו אבישי נהג למסור לו משלוחי תותים, וככל הנראה לא בכדי.

מכל האמור לא מצאתי כי יש בחומרים עליהם הצביעה ההגנה כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית בעניינו של האישום הרביעי.

אשר לכרסום הנטען בכל הנוגע לאישום השלישי, הרי שהמבקש לא הציג ראיה חדשה כלשהי שיש בה כדי להעיד על

כרסום ראייתי כלשהו.

ב"כ המבקש טען כי כתבת חדשות אשר פעלה, לשיטתו, בשירות המשטרה שוחחה עם המתלוננת, הכניסה לה מילים לפה והלכה למעשה "אנסה" אותה לומר כי המבקש פגע בה למרות שהמתלוננת מצדה טענה כי לא היו דברים מעולם. לדבריו, בתגובה לדברים הגיש המבקש תלונה למשטרה אולם אך לאחרונה נודע לו כי התיק נסגר.

ב"כ המבקש מלא בטענות כרימון כלפי התנהלות היחידה החוקרת והפרקליטות בהקשר זה. ייאמר מיד כי טענותיו של ב"כ המבקש, מעבר לעובדה שאין שומטות את הקרקע תחת התשתית הראייתית כנגד המבקש במסגרת האישום השלישי, הרי שאין מקומן במסגרת ההליך שבפני כלל ועיקר. ככל שלמבקש יש השגות כלפי חקירת תלונתו בעניין זה ו/או אופן התנהלות היחידה החוקרת/הפרקליטות עומדים בפניו הכלים המתאימים לבירור טענותיו בעניין זה, בין אם באמצעות הגשת תלונה במח"ש, הגשת ערר על החלטת הסגירה ו/או כל אמצעי אחר העומד לרשות מתלוננים שאינם שבעי רצון מהאופן בו טופלה תלונתם.

אשר לטיעוני המבקש בדבר מחדלים חקירתיים כאלה ואחרים אשר לשיטתו מובילים למסקנה כי אין כל תשתית ראייתית הקושרת אותו למיוחס לו, אדגיש כי אין מדובר בטענות שמכרסמות בתשתית הראייתית כנגד המבקש ובוודאי ובוודאי שאין מדובר בטענות אשר יכולות להתברר במסגרת ההליך המעצר. לא יכול להיות חולק כי אין דין מחדלי חקירה, שענינם חסר ראייתי לשיטת ההגנה כדין ראייה עצמאית וממשית שיש בכוחה כדי לכרסם בראיות לכאורה.

אף אם אניח לצורך הדיון, ומבלי לקבוע מסמרות כמובן, כי מדובר במחדלי חקירה, הרי שמקומן של טענות בדבר מחדלי חקירה ובדבר המשקל שיש לייחס למחדלים אלו להתברר לפני המותב שכן בהליך הפלילי העיקרי (ר' בש"פ 3484/14 מד"י נ' אלון חיימוב; בש"פ 4329/12 אימאם נ' מד"י; בש"פ 834/11 קובודי נ' מד"י).

חשוב מכך, אין בטענות אלה משום טענות "חדשות" או טענות שנולדו בעקבות גילויין של עובדות חדשות, וככאלה אין מקום להיזקק להן, שכן לא הייתה כל מניעה מצד ההגנה להעלות טענות אלה בדיונים שהתקיימו זה מכבר בשאלת קיומה של התשתית הראייתית בפני בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון. שכן בקשה לעיון חוזר אינה בגדר "מקצה שיפורים", במסגרתו יכולה ההגנה לשוב ולהפנות לחומר שעמד לרשותה מלכתחילה ולשוב ולטעון טענות לגביו, אף שהוכרעה זה מכבר שאלת התשתית הראייתית, כשכל אותו החומר היה מונח זה מכבר בפני ההגנה.

מכל האמור, לא מצאתי כי המבקש הראה שינוי דרמטי במערך ראיות התביעה ו/או כרסום מהותי אשר מטה את הכף לזיכויו באופן שיש בו כדי להביא לשחרורו ממעצר. יתרה מזאת, סבורני כי לא קיים כל כרסום ראייתי בעניינו של המבקש וקביעות בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון לעניין מערך הראיות הלכאורי כנגד המבקש יפות גם לעת הזו.

חלופת מעצר

ב"כ המבקש טען כי בעת הנוכחית יש בידי ההגנה להציע חלופת מעצר בדמות מעצר בית בפיקוח אנשים נורמטיביים נעדרי עבר פלילי והודיע כי יסכים גם להמשך מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני. לדבריו, בחלוף 20 חודשי מעצר ומשסיומו של התיק העיקרי לא נראה באופק יש מקום לשקול חלופת מעצר בעניינו של המבקש.

ב"כ המשיבה התנגד בתוקף לשחרורו של המבקש במסגרת חלופה כלשהי.

בטיעוניו הפנה ב"כ המשיבה לעברו הפלילי המכביד עד מאוד של המבקש, בעטיו ריצה עונשי מאסר המצטברים לכדי 40 שנים. עוד הפנה לעובדה כי שינוי הנסיבות בעת הנוכחית עומד למבקש לרועץ, בשים לעובדה כי כיום הינו אסיר המרצה עונש מאסר בן 8 חודשים, לאחר שהורשע בחודש פברואר 2018 בביצוע עבירות של הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט, וכל זאת שעה שהיה עצור בתיק זה.

לשיטת המשיבה, משעה שהנתונים הבסיסיים בעניינו של המבקש לא השתנו, המסוכנות נותרה בעינה ומשכך אין לשקול כל חלופת מעצר בעניינו. בהקשר זה הפנה ב"כ המשיבה להחלטת בית המשפט העליון מיום 9.8.18, במסגרתה התייחס בית המשפט לשאלת המסוכנות ולאפשרות שחרור המבקש לחלופת מעצר וסופו של יום קיבל את בקשת המדינה והורה על הארכת מעצרו של המבקש ב-90 ימים נוספים.

לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים מצאתי כי אין מקום להורות בעת הזו על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר.

בהקשר זה אציין כי אך ביום 9.8.18 ניתנה החלטת בית המשפט העליון בבקשת המדינה להארכת מעצרו של המבקש ב-90 ימים נוספים. בית המשפט העליון קבע בצורה חד משמעית כי מסוכנותו של המבקש היא גבוהה ביותר ונלמדת מהמעשים אשר יוחסו לו בכתב האישום, מתסקיר שירות המבחן בעניינו ומעברו הפלילי המכביד מאוד.

בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמבקש, סבר בית המשפט העליון כי לא בשלה העת לעבר שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. קביעתו זו של בית המשפט העליון יפה גם לשלב בו אנו מצויים, שעה שממועד החלטתו של בית המשפט העליון חלף כחודש ימים בלבד.

יתרה מזאת, סבורני כי הרשעתו האחרונה של המבקש בגין ביצוע עבירות של הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט, בזמן היותו עצור מאחורי סורג ובריק בתיק דנן, נתון אשר לא היה בפני בית המשפט העליון, מטה עוד יותר את הכף אל עבר המשך מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריק.

מכלול הנתונים בעניינו של המבקש מלמד על מסוכנות גבוהה וסבורני כי בנסיבות הללו אין כל חלופה אשר תשכון, וזאת בהתחשב בעבירות המיוחסות לו, בעברו הפלילי, בדפוסי אישיותו כפי שעלו מתסקיר המעצר שהוגש בעניינו ובעובדה כי כיום המבקש הינו בסטטוס של אסיר.

אשר לחלוף הזמן ולעובדה כי המבקש עצור מזה כ-20 חודשים, משלוקחת אני בחשבון את קצב התקדמות ההליך דומה כי נקודת האיזון נוטה לעבר השמירה על האינטרס הציבורי והמשך מעצרו של המבקש.

ניתן לומר כי ההליך בעניינו של המבקש מתנהל בקצב משביע רצון. עד כה התקיימו 18 ישיבות הוכחות במהלך העידו כ-50 עדי תביעה וקבועים מועדים נוספים לשמיעת הוכחות בתיק. אף בית המשפט העליון, בהחלטתו מיום 9.8.18, נתן דעתו לקצב התקדמות ההליך תוך שקבע כי נקודת האיזון טרם הוסטה לכיוון זכותו של המבקש לחירות.

מכל האמור, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, בלשכתי, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

החומר שהוגש לעיון בית המשפט יוחזר לב"כ המבקש באמצעות המזכירות.